

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - tel. 414646

Polletna naročnina L 1.750

Letna naročnina L 3.500

Letna inozemstvo L 4.500

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXIV. - Štev. 5 (1187)

Gorica - četrtek, 3. februarja 1972 - Trst

Posamezna številka L 80

Preporoditelji hrvatske Istre

Letos obhajamo 90-letnico smrti škofa dr. Jurija Dobrila, preporoditelja Istre. Umrl je namreč 13. januarja 1882. Na pogrebu so bili med drugimi zastopniki devetih istrskih občin, zastopniki Matice Hrvatske, zagrebske vseučilišne knjižnice, Hrvatskega književnega društva sv. Jeronima, društva »Edinosti« v Trstu, Slavjanske čitalnice v Trstu.

Predsednik Matice Hrvatske Ivan pl. Kukuljević je na občnem zboru te ustanove 30. julija 1882 izjavil: »Dobrila... je oče in preporoditelj enega dela hrvatskega naroda. Kar je bil on Istri... to že danes beleži nepristranska zgodovina.«

MLADA LETA

Dr. Jurij Dobrila se je rodil 16. aprila 1812 v Ježenju, revni vasi blizu Tinjana v Istri. Oče Ivan je bil tkalec. Zato so njegovo družino imenovali »Tkalčevi«. V Tinjanu je vzdrževal šolo kaplan Ivan Radetić. To šolo je obiskoval Dobrila. Nato je odšel v Pazin, kjer je ljudsko šolo tudi dovršil.

V Pazinu ni bilo gimnazije. Dobrila, 12 let star, je peš krenil v Karlovac, kjer je končal z odliko šesti razred gimnazije, tako imenovana humaniora.

Da bi končal tudi filozofijo, to je sedmi in osmi razred gimnazije, je spet šel peš v Gorico. Tu je bil inštruktor v bogati družini Pajer, najprej kot gimnazijec in pozneje štiri leta kot bogoslovec.

Leta 1837, v 25. letu, je končal bogoslovje. Posvetil ga je za duhovnika tržaško-koprski škof Matevž Ravnikar. Pet let nato je na Dunaju postal doktor bogoslovja.

V istem zavodu, to je v »Avguštineju«, je takrat študiral tudi Josip Juraj Strossmayer, kasneje škof v Djakovu. Sklenila sta tesno prijateljstvo. Oba sta potem složno delovala za preporod našega naroda, Strossmayer na Hrvatskem, Dobrila pa v Istri.

DOBRILA V TRSTU (1842-1858)

Ko je končal na Dunaju višje bogoslovsko študije, je prišel Dobrila v Trst in je tu ostal 16 let. Bil je kaplan, pridigar, veroučitelj, ravnatelj in profesor bogoslovja v semenišču v Trstu. Tržaški škof je namreč takrat imel v Trstu semenišče za bogoslovce četrtega leta. V semenišču je vzgajal bodoče hrvatske in slovenske duhovnike. Leta 1854 je postal župnik stolnice sv. Justa. Leta 1848 so osnovali v Trstu »Slavjansko društvo«. Takoj se je vanj vpisal.

V Trstu je leta 1854 spisal in izdal molitvenik »Oče, budi volja tvoja«. Štiri izdaje tega molitvenika je izdal sam Dobrila, a do leta 1970 je izšlo že 18 izdaj tega koristnega molitvenika. Državni poslanec v dunajskem parlamentu prof. Vekoslav Spínčić je zapisal o tem molitveniku: »Težko katera knjiga je v kakem narodu imela toliko vpliva, kolikor ga ima ta molitvenik pri istrskih Hrvatih.« Po tej knjigi so se v Istri učili brati. Velika pohvala je bila za fantiča, ko so mu rekli, da zna čitati »Oče, budi volja tvoja«. Za najlepši dar je veljalo svoj čas v Istri, pokloniti komu ta molitvenik.

SKOF V POREČU

Leta 1857 je umrl v Poreču škof Anton Peteani. Za njegovega naslednika je bil imenovan Dobrila. 2. maja 1858 ga je posvetil za škofa goriški nadškof Andrej Golmajer ob asistenci tržaško-koprškega škofa Jerneja Legata in škofa otoka Krk Ivana Vitezića. Strossmayer ga je takrat označil kot »apostola Istre«.

Pri ustoličenju v poreški stolnici je pozdravil vernike v italijanskem in hrvatskem jeziku. To je bilo za Poreč, italijansko mesto, nekaj izrednega. Nato je poslal vernikom tudi hrvatski pastirski list. V listu pravi, da je »revnega, kmečkega rodu« in da sta mu znana njihova »žalost« in njihovo »trpljenje«.

SPET V TRSTU

12. februarja 1875 je umrl v Trstu škof

Preporoditelj hrvatske Istre
škof dr. Jurij Dobrila

Legat, Slovenec. Že isto leto je zasedel stolico sv. Justa v Trstu Dobrila. V Poreču je bil škof 17 let. V Trstu je imel Dobrila širši delokrog. V tržaško-koprski škofiji je bilo več hrvatskih in slovenskih duhovnikov in seveda tudi več vernikov. Dobrila je zelo dobro poznal Trst. Saj je v Trstu deloval, ko se je vrnil z Dunaja, od leta 1842 do 1858, torej 16 let.

V Poreču je bil zelo osamljen. Mesto je bilo italijansko, okolica pa hrvatska. V Trstu pa je hitro prišel v stik z višjimi krogi, slovenskimi in italijanskimi. Škof Strossmayer je bil večkrat Dobrilov gost v Poreču, a še več v Trstu, ko se je preko Trsta vračal s svojih potovanj po zapadni Evropi.

Strossmayer djakovski škof, Dobrila poreško-puljski škof, tržaško-koprski škof Jernej Legat in križevski grško-katoliški škof Jurij Smičiklas so sestavljali enotno skupino in so tudi enotno nastopali na prvem vatikanskem koncilu. Strossmayer je leta 1881 daroval Dobrili dva lepa kovanja. Takrat ni bilo avtomobilov in je bil ta dar za Dobrilo zelo primeren.

V zadnjih letih svojega življenja je Dobrila doživel lepe uspehe svojega vztrajnega in požrtvovalnega delovanja. Povečalo se je število duhovnega in svetnega razumnštva. Čitalnice so že zelo učinkovito vršile svoje tako važno kulturno poslanstvo. Na taborih je naš narod slovesno proglasil naše neodtujljive narodne pravice. Naše ljudstvo je na volitvah osvajač občino za občino. Narodna zavest Slovencev in Hrvatov v Istri se je poglabila. Borba za hrvatski in slovenski jezik je postala jedro narodnega gibanja. Bila je to doba našega narodnega preporoda, zares Dobrilova doba.

DR. STOJAN BRAJSA

Slovensko-hrvaški kmečki upor

29. januarja obhajamo vsako leto spomin na veliki kmečki upor leta 1573. Ta je bil največji med upori 16. stoletja. Zanj je velik del Dolenjske, Stajerske in Hrvatske. Kmetje so se pritoževali predvsem nad brezmejnimi in neusmiljenimi izkoriščanjem fevdalnih gospodarjev. Poleg tega so bili kmetje najbolj izpostavljeni turškim napadom. Ker domače najeete večkrat niso v redu prejemale plače, so si pomagale s plenjenjem pri kmetih. Te tri nadloge so bile najhujše na posestvih grofa Ferencja Tahija v hrvaškem Zagorju in Slovenski Bistrici. Njegovi kmetje so se prvi uprli in upor se je nato naglo razširil na sosedna ozemlja.

Vodje kmetov so postali Matija Gubec, Ivan Pasanec in Ivan Mogajić, za vojaškega poveljnika pa so izbrali Ilijo Gregorića. Ta je hotel pridobiti na svojo stran

Marijan Šturm, slovenski dijak s Koroške, ki se je moral v četrtek 27. januarja zagovarjati pred okrajnim sodiščem v Leobnu, čes da je poškodoval tujo lastnino s tem, da je nemškemu krajevnemu imenu Hermagor dodal na krajevni tabli še slovensko ime Šmohor, ni bil niti obsojen niti oproščen. Čakati bo moral na nov proces, ker je sodnik razpravo preložil na nedoločen čas.

Do tega nepričakovanega razpleta je prišlo v zvezi s pričo inženirjem Tauschnigom. Kot izvedenec naj bi poročal o nastali škodi in sestavi barve, katero je Šturm uporabil pri pripisu slovenskega imena Šmohor. Škode je bilo po oceni sodnega izvedenca za 110 šilingov, tj. za 2.750 lir.

Advokat dr. Karel Ziener pa je na razpravi dokazal, da priča inž. Tauschnig »poškodovane« table s pripisanim slovenskim imenom sploh ni videl in da zato tudi ni mogel nastale »škode« oceniti. Advokat je naredil zaključek, da taka priča sploh ne more biti verodostojna. Njegovo mnenje je osvojil tudi okrajni sodnik in sodno razpravo prekinil.

Vendar je imel Marijan Šturm priložnost, da je lahko pojasnil razloge svojega ravnanja. Na sodnikovo vprašanje, če je storil to, česar ga obremenjuje obtožba, je odgovoril:

»Krajevne table v Šmohorju nisem ne poškodoval ne pomazal. Dodal sem le slovensko krajeveno ime. Hotel sem s tem opozoriti javnost na nevzdržne in nedopustne razmere, v katerih žive koroški Slovenci.«

Svoj zagovor je Šturm strnil v tri točke in z njimi zavrnil obtožnico, ki ga je dolžila »zlomamerne poškodovanja državne imovine«. Te točke so: 1. Tabla z nemškim napisom ni bila ne uničena ne poškodovana ne pomazana. 2. Če je dodal slovensko krajeveno ime, je storil samo tisto, kar bi morale oblasti že zdavnaj storiti po 7. členu državne pogodbe. 3. Čutil sem moralno dolžnost, da opozorim na nedemokratski značaj avstrijske politike do slovenske narodne manjšine.

VZROKI RAZNARODOVANJA

Proces proti Marijanu Šturmu, čeprav preložen, je znova opozoril na skrite težnje večinskih narodov, ki se poslužujejo najrazličnejših metod, samo da bi manjšinske narode čimprej raznarodili in vsrkali vase. Dr. Jurij Zálókar, primarij umobolnice v Begunjah na

Gorenjskem, je to težnjo po raznarodovanju razčlenil v svojem predavanju, ki ga je imel 16. decembra 1971 v Celovcu.

Raznarodovanje — je dejal — je lahko spontano, kot se to dogaja v večjih mestih, ali pa bolj ali manj hoteno. Pri tem pridejo v poštev gospodarske, družbene in zemljepisne okoliščine, pa tudi dušeslovne. Raznarodovanje je vedno združeno z duševnimi mukami posameznikov ter je vedno dejanje nekulturnosti, čeprav se vrši v prid skoraj stomilijonskega »kulturnega« naroda.

Nekateri izmed raznarodovalcev so tipični psihopati, tj. ljudje brez lastne osebnosti. Ker potrebujejo neko trdno zunanjo oporo, se vedno povežejo s tistimi, ki imajo oblast ali jo izvršujejo. V vrstah raznarodovalcev najdemo vedno tudi računarje, ki podpirajo raznarodovanje iz gospodarskih oz. političnih nagibov. Posebno nevarna za raznarodovanje je tako imenovana »tiha večina«, ki živi pravo živalsko življenje, je brez zanimanja in popolnoma brezbržna. Ta »tiha večina« prevladuje tako pri zatiranem kot tudi pri zatirajočem narodu.

Mnogo pa je tudi pripadnikov same manjšine, ki zatajijo svoj jezik in narodnost ter stopijo v skupino raznarodovalcev. V turških časih so te vrste izdajalcev naši ljudje nadeli ime »janičar«, v zadnjih desetletjih avstro-ogrske monarhije pa »nemčurji« oz. »madžaroni«. Ti izdajalci so slabotne osebnosti, negotova in preplašena bitja, ki se skušajo rešiti svojega manjvrednostnega občutka s prestopom k močnejšemu. Med njimi pa je tudi mnogo takih, ki iz koristolovskih razlogov prevzamejo jezik in mišljenje večinskega naroda.

Ti sopotniki večine storijo svojemu narodu, iz katerega so izšli, največ škode, saj so zatiralcem v opravičilo za njihovo nečloveško ravnanje, čes da manjšinsko ljudstvo samo noče določenih pravic (npr. slovenskega pouka v šolah, dvojezičnih napisov itd.)

SOKRIVDA MANJSINE

Raznarodovalcem pa dostikrat nehote pomagajo sami člani manjšine. Namesto da bi dali ob vsaki priložnosti vedeti večinskemu narodu, da živijo in se hočejo kot narod razvijati, se pa zapirajo vase kot polž v svojo hišico in predajajo neki boleštni osamljenosti. Tako razporeženje vpliva tudi na manjšo rodno moč manjšine, kar se je svoj čas pokazalo na Sev. Irskem, ali pa se kaže med Slovenci na Koroškem, Goriškem in Tržaškem.

V isti sapi z raznarodovanjem pa se v vrstah manjšine pojavi koristolovstvo in klečeplazenje. Zlasti gospodarsko močnejši sloji zatiranega naroda postanejo strahopetci in očitni sebičnejši. To opažamo tudi v svoji sredi, saj pretežni del naših Slovencev nima poguma, da bi na svojih trgovinah, uradih in gostilnah izobesil tudi slovenske napise. Tako postane dvoiličnost tipična poteza mnogih članov manjšine, druge spet pa prevzame zagrenjenost, čes da se ne da ničesar storiti, kar povzroči občutek »vitimizma«, tj. da smo stalno samo zatirani in da se nam noče dati nobenih pravic.

Za zboljšanje tega nezdravega stanja zahteva dr. Zálókar od

manjšinskega naroda več odločnosti in manj kompromisov. Nujno je treba tudi skrbeti za večje uveljavljanje slovenskega jezika v javnem življenju, v pogovoru na cesti, v uradih in trgovinah, kajti jezik, ki ima domovinsko pravico le med štirimi zidovi zasebnega življenja, ni več kaj prida uporaben. V kategorijo prednostnih nujnosti spadajo predvsem dvojezični napisi, za katerimi se skriva globoka simbolika. Kajti kdor vzame narodu napise v njegovem lastnem jeziku, mu vzame pol samozvesti.

V luči teh spoznanj dobi tudi proces proti Marijanu Šturmu čisto nove razsežnosti. Avstrijske oblasti so hotele v Šturmu udariti ves slovenski narod na Koroškem, ki se pričinja osveščati in hoče z dvojezičnimi napisi vsemu svetu izpričati, da je Koroška dežela dveh narodov, kjer hoče slovenski živeti naprej in razvijati svoj lastni obraz. Je to mar zločin, ki zahteva sodni pregon?

Pokol v Ulstru

Angleški vojakci so, ne da bi bili izzvani, v nedeljo 30. januarja streljali na demonstrante v mestu Londonderry v Ulstru (Sev. Irsko), kjer so katoličani v večini. Pri tem je bilo ubitih 13 civilistov, 16 pa ranjenih.

Pokol mladih Ircev je naravno povzročil med Irci silno ogorčenje. Irsko vlada v Dublinu je iz protesta odpoklicala iz Londona svojega veleposlanika.

Angleški vladi seveda vsa zadeva ne hodi prav. Zato so jo hoteli v parlamentarni debati omiliti, čes da so bili angleški vojakci prvi napadeni. Ta trditve je tako razburila irsko poslanko Bernadette Devlin, da je pristopila k notranjemu ministru Maudlingu in mu prisolila dve klofuti, čes da je nesramno lagati, kajti kako je bilo v resnici, ve ona, ki je bila od poslancev edina navzoča na kraju pokola.

Tudi skupina sedmih katoliških duhovnikov, ki so uboju neoboroženih manifestantov prisostvovali, je izdala ostro izjavo, v kateri pravijo med drugim: »Obtožujemo britanske vojake, da so brez razločevanja streljali na bežečo množico in uživali nad trpljenjem ranjencev. Preprečili so tudi vsako duhovno in zdravniško pomoč. Britanski vojakci so poklicni zločinci, ki se ločijo od drugih teroristov le po uniformah, ki jih nosijo.«

Način, kako rešuje angleška vlada krizo v Ulstru, je nečloveški in samo priliva olja na že itak razvnete strasti. Streljanje na civiliste, njih odvažanje v koncentracijska taborišča in odlaganje političnih ter družbenih reform v korist irskih katoličanov spreminja Ulster, kot je prav dejal ameriški senator Edward Kennedy, v drugo Vietnam. Amerikanci so doživeli popoln uspeh, ker so hoteli vietnamski položaj vojaško rešiti. Angleži gredo po isti poti, ne da bi hoteli to do sedaj priznati.

Sv. oče v lateranski baziliki

V okviru molitvene osmine za krščansko edinstvo je sv. oče prisostvoval 24. januarja popoldne skupnim molitvam v lateranski baziliki. Molitev se je udeležila tudi delegacija carigradskega patriarha Atenagora, ki jo je vodil metropolit Meliton, dekan Sv. Sinoda.

Posebno darilo sv. očetu

Založniško podjetje »Libera« v Zagrebu je izdelalo ob koncu lanskega leta papežu Pavlu VI. posebno darilo. Poklonilo mu je fotokopijo glagolskega misala. Natisnjen je bil leta 1483 in je prva hrvatska tiskana knjiga.

Pomen Zavoda sv. Družine

Ob starem dotrajanem Zavodu sv. Družine rastejo temelji bodočega sodobnega zavoda. Kot v preteklosti bo mogoče to veliko delo dokončati le z odprtim srcem in darežljivo roko slovenskih dobrotnikov

Slovenski javnosti smo že ponovno sporočili, da se v Gorici gradi nov Zavod sv. Družine. Naprosili smo dobrotnike, naj podprejo dela s prispevki in darovi, kajti stroški presegajo razpoložljiva sredstva šolskih sester in gradbenega odbora, ki je bolj posvetovalnega značaja. Res je deželna vlada pristala na precejšnje posojilo, kar omogoča gradnjo, toda to posojilo bo treba vrniti v roku 20 let. Zato pa tečejo gradbena dela v nezlomljivem zaupanju v božjo pomoč in v dobroto slovenskih src. Ta zavod je bil v svoji zgodovini, je in bo zgovorni spomenik slovenski darežljivosti.

Pa bo kdo rekel: »Zavod sv. Družine? Kdo je to? S čim se ukvarja? Želim vedeti, komu naklonim svojo pomoč!« Ta vprašanja so več ko utemeljena. Zato se zavod predstavlja.

»Zavod sv. Družine« ni nič drugega kot naše častitljivo »Slovensko sirotišče«, ki ga je leta 1904 ustanovil msgr. Andrej Pavlica. V času fašističnega zatiranja, ko so nešteti slovenski ljudem na Primorskem prisilno poitalijančili priimke, leta 1927 si je tudi »Slovensko sirotišče« moralo spremeniti ime, kajti naziv »slovensko« je postal v očeh fašistov izizvanje, in torej skrajno nevaren za sam zavodov obstoj. Odbor je zato preimenoval zavod v »Sirotišče sv. Družine«. Kapela v zavodu je bila namreč posvečena sv. Družini. Sčasoma je pa tudi naziv »sirotišče« postal nesodoben, zato ga je odbor dne 11. oktobra 1961 zamenjal z izrazom »zavod«. Tako je nastal naziv »Zavod sv. Družine«.

S ČIM SE ZAVOD UKVARJA?

Poglavitna dejavnost, ki jo vrši Zavod sv. Družine, je vzdrževanje in krščanska vzgoja slovenskih otrok in mladine. Gojenci so razdeljeni v tri skupine: dečki v starosti 5 do 12 let; deklice isto tako v starosti 5 do 12 let; dijakinje. Medtem ko prvi dve skupini hodita v vrtec ter osnovne šole v Gorici, obiskujejo dijakinje nižjo srednjo šolo, učiteljsko ali gimnazijo. Vsakdo lahko presodi, kako zaslužno je delo, ki ga vrši Zavod sv. Družine na vzgojnem področju in kako krepko podporo daje vsemu slovenskemu šolstvu na Goriškem.

Solske sestre so se rade posvečale neki svoji stranski nalogi, ki je žela toplo hvaležnost našega ženskega sveta: gospodinjstvom, pri katerih so nudile dekletom in mladim ženam praktično vzgojo za vodstvo družinskega gospodinjstva: kuhanje, likanje, vzdrževanje snage in reda, olika, lepo vedenje itd.

Solske sestre so se v duhu svojih pravil vedno rade posvečale obiskovanju bolnikov po bolnišnicah in po domovih, podpiranju revnih, potrebnih, zapuščenih. Samo Bog pozna čudeže krščanske ljubezni, ki so jih dobre sestre izvršile tem našim trpečim bratom in sestram.

Zavod sv. Družine je z veseljem stavil na razpolago svoje prostore, zlasti kapelo, za duhovne vaje in obnove dekletom, pa tudi fantom. V teh prostorih se zbirajo slovenski duhovniki goriške nadškofije, in to skoraj vsak mesec od leta 1945 dalje, na duhovne obnove in na pastoralna srečanja, kot danes imenujemo nekdanje »dekanjske konference«. Nam duhovnikom je Zavod sv. Družine nekaj osrednjim duhovnim sedež, kjer se duhovno poglobljamo, proučavamo slovenske pastoralne zadeve v nadškofiji in sprejemamo sklepe o dušnopastirskem delu v naših župnijah.

V zavodu so našli zatočišče številni duhovniki, ki so odhajali v svet ali prihajali na obisk svojih sorodnikov ali na kratek oddih. Pa tudi premnoge laične osebe, moške in ženske, so našle tudi bodrilno

besedo, potrebno hrano in prenočišče, ko je padlo nadnje gorje in ko se je zdela, da se bo njih strto življenje docela zrušilo v obupu in skrajni potrebi.

NAPOČIL JE ČAS DOBROTE IN VELIKODUŠNOSTI

O Zavodu sv. Družine, tako tihiem in ponižnem, lahko rečemo, da je nadvse velik po dejanjih ljubezni v službi svojega naroda. Vzdrževala pri življenju ga niso niti državne niti deželne niti pokrajinske podpore in nakazila, temveč le slovenska dobrotelost. Naši ljudje so se tega zavoda oklepali z odprtim srcem in darežljivo roko. O bratski ljubezni, ki jo je naše ljudstvo izkazovalo temu zavodu, veljajo besede sv. Pavla: »O bratski ljubezni pa ni treba, da bi vam pisali: zakaj sami ste od Boga poučeni, da se ljubite med seboj« (1 Tes 4, 9).

Bratje in sestre! Napočil je čas dobrote in velikodušnosti! Čas občutene povezanosti in razumevanja z ustanovo, ki potrebuje bratske pomoči in podpore. »Dobrotelost in miloščine ne pozabite, zakaj take daritve so Bogu všeč« (Hbr 13, 16). Goriški nadškof msgr. Ambrosi je večkrat zaklical osebam, ki so bile naprošene za gmotno pomoč: »Bodite hvaležni Bogu, da vam je dana priložnost, da lahko storite nekaj dobrega. Saj je že prerok Daniel ključ: Zbriši svoje grehe... in svoje krivice z usmiljenjem do bednih. In tvoja blaginja bo trajna« (Dan 4, 24).

Msgr. Rudolf Klinec

Prešernova proslava v Bazovici

Slomškov dom je v soboto 29. januarja v kino dvorani priredil lepo Prešernovo proslavo. Vodstvo in člani Slomškovega doma se dobro zavedajo, da morajo nuditi sebi in drugim čim več kulturne in duhovne hrane. Naša slovenska manjšina se bo ohranila le, če bo ljubila slovensko besedo, lepoto pesmi, poznala in bila ponosna na slavno zgodovino našega naroda. Prireditve imajo prav ta namen: posredovati našemu človeku zanimanje, ljubezen, ponos na vse, kar je pristno naše, in ga obvarovati vpliva tujega duha, ki tako močno deluje zlasti med mladino.

Slomšek in Prešeren sta bila povezana po istem idealu: narod. Zanj sta delala, pisala, pesnikovala in to večkrat skupno. Zato se čuti Slomškov dom dolžnega, da počasti še na poseben način Prešerna. Kino dvorana se je za to priložnost napolnila z ljudmi — večinoma vaščani, ki ljubijo slovensko besedo in pesem bolj kot druge zabave.

Cerkveni pevski zbor, ki ga vodi dr. Z. Harej, je zapel najprej Zdravljico, da bi ustvaril primerno razpoloženje. Nato je domači župnik po pozdravu izrazil željo in voščilo, da bi Prešernova proslava spodbujala vsako leto zamejske Slovence k delu za vsestransko rast slovenskega človeka in ustvarjala vedno močnejšo povezo med člani naše manjšine. Cerkveni pevski zbor je zapel še tri primerne pesmi v soglasju s Prešernovo proslavo.

Na odru se je prvič pojavil duet kitaristov (Marijan Ražem in Renco Počkar). Med recitacijami učencev osnovne šole in dijakov je duet zaigral več narodnih pesmi, ki so dale lep okvir recitacijam.

Z veseljem in ponosom smo nato pozdravili pesnika prof. Vinka Beličiča, ki je imel ta večer slavnostno besedo. Orisal je v klenih besedah težko življenjsko pot in ideale, ki so vodili Prešerna pri pesni-

Nezaslišano poškodovanje čebelnjaka

Prejšnji teden je prišlo v Logu pod Ricmanji do nezaslišanega dejanja, ki je zbudilo splošno zgražanje med prebivalstvom. Neznane ali neznanci so vdrli v ograjen travnik, kjer ima skrbno urejen svoj čebelnjak znani čebelar iz Ricmanj Bernard Zuljan ter skoro vse panje s čebelami vred uničili ali hudo poškodovali. S tem dejanjem, ki nima primere v krajevni kroniki, so zadevni storilci pokazali ne samo svojo zlobnost, temveč tudi svojo nekulturnost.

Škoda znaša okrog 300.000 lir. Lastnik čebelnjaka je zadevo prijavil krajevni orožnikom, ki sedaj iščejo storilce. Upajmo, da bodo imeli več sreče kot takrat, kadar gre za tiste, ki mažejo slovenske napise.

Prevoz šolarjev iz predmestij

V kratkem bo tržaška občina začela s posebnimi avtobusi prevažati v Solo osnovnošolske otroke ter učence obvezne srednje šole iz naslednjih predmestnih krajev: Konkone, Bani, Opčine-postaja, Villa Carsia, Sv. Sobota-Kolonkovec ter naselje Sv. Sergija. Prevoz bo brezplačen ter se ga bodo lahko poslužili šolarji in učenci iz omenjenih krajev, ki zahajajo v določene šole. Te ugodnosti bodo deležni tudi otroci, ki obiskujejo slovensko osnovno šolo in vrtec pri Sv. Ani, a prebivajo raztreseni po Kolonkovcu in sosednjih krajih. Skupni stroški bodo znašali 13 milijonov lir na leto. Tržaška občina bo zato prosila deželo za prispevek v višini 90 % stroškov kot predvideva zadevni deželni zakon.

Zasedena tovarna stekla

Delavci tržaške tovarne »Vetrobela« so v znak proti nameravani odpustitvi 150 delavcev zasedli tovarniške prostore. Ze ves teden se delavci vrstijo pri dežurstvu, medtem ko se njihovi predstavniki in sindikati pogajajo z delodajalcem. Zdi se, da hoče lastnik, ki je belgijski državljani, napeti vrv do skrajnosti, zato je težko reči, kako se bo zadeva končala.

V času zasedbe so imeli delavci že več obiskov. Tako jih je prišel pozdravit tržaški škof msgr. Santin. Tudi sv. mašo so že imeli med zasedbo. Med raznimi političnimi predstavniki, ki so delavce obiskali, je bil tudi deželni svetovalec Liste Slovenske skupnosti dr. Drago Štoka, ki je stavkajoče nagovoril tudi v slovenskem jeziku ter obljubil, da se bo zavzel za njihovo upravičene zahteve. Delavci so nato dr. Štoki razkazali tovarno in ga podrobneje seznanili s potekom pogajanj.

škem ustvarjanju. Prešeren ni klonil nobenemu pritisku, imel je svojo pot: zbuditi v Slovencih ponos na narodopisne, kulturne in zgodovinske vrednote, ki jih je Stvarnik bogato položil v mater Slovenijo ter voditi svoje brate k zvestobi domovine: »Domu, Kranjc moj, zvest ostan!«

Po govoru je oder napolnila mladina: mali pevčki in pa kar osem harmonikarjev in harmonikark. Zapeli so nam štiri narodne pesmi, ki poudarjajo lepoto naše zemlje in spodbujajo k veselju. Kot po navadi so nas navdušili zlasti ker pojo s takim veseljem. Petje je vodila ga. Romana Zajčeva.

Za njimi je nastopil številni moški pevski zbor iz Divače, ki ga vodi ga. Bojčenka Bobnar. Zvedeli smo, da je edini pevski zbor, ki pridno vabi in rad nastopa v vsej okolici Divače. Zato smo ga povabili, da bi se z njim pobratili. Pevci so zapeli 8 narodnih in umetnih pesmi ter zelo zadovoljili številno občinstvo, ki jih je nagradilo s ploskanjem in nageljni.

Med raznimi pesmimi so se ves čas vrstile Prešernove, ki so jih dijakinje lepo podale in smo jih tudi dobro slišali. Ansambel Kondor, ki ne sme manjkati pri naših prireditvah, je zaključil bogat spored s tremi poskočnimi skladbami in izzval veliko veselega razpoloženja zlasti med mladino.

Prešernova proslava se je nato nadaljevala v prijetnem razpoloženju ob bogatem prigrizku in dobri malvaziji v Slomškovem domu do pozne nočne ure. Pevci iz Divače in domači pevci se niso mogli ločiti, še posebno, ker jih je Kondor ogrel.

Vsem številnim sodelavcem na Prešernovi proslavi — bilo jih je nad 70 — najlepša hvala v imenu Slomškovega doma in vsega občinstva.

N. C.

BESEDE ŽIVLJENJA

SOL ZEMLJE IN LUČ SVETA

Včasih smo te lepe Jezusove prispodobе (Mt 5, 13-16) naobračali samo na apostole in duhovnike. Koncil pa nam je dokazal, da smo vsi kristjani »sol zemlje« in »luč sveta«. Ali bi vsaj morali biti. Kako vzvišeno in veliko poslanstvo, a tudi — kako ogromna odgovornost!

1. »Če se sol spridi«: Ne vem, kako se sol spridi, pač pa vem, da se kristjani pokvarimo največkrat zaradi pohlepa po bogastvu. Je že res, da tudi veliko uboštvo lahko človeku vero vzame, a nikoli ga tako ne spridi kot bogastvo. Zato pravi Jezus: »Blagor ubogim v duhu!«

2. »Svetilke ne postavljajo pod mernik«: Naše krščanstvo mora biti dosledno: ne samo notranje, ampak tudi javno. Značajnost nam veli: bodi to, kar si in ne skrivaj strahopetno svoje vere, narodnosti ali jezika!

3. »Da bodo videli vaša dobra dela«: Mnogokrat naši bližnji potrebujejo in pričakujejo našega dobrega zgleda. Videti morajo dobra dela našega življenja, ki izvirajo iz vere, npr. našo nedeljsko mašo, molitev, zakramente. Sele tedaj bodo morda »slavili Očeta, ki je v nebesih.«

Z. I.

Ledene rože

VII.

Politična Italija je vsa pokonci, a ne zaradi tega, ker smo brez vlade, temveč zato, ker je kasacijsko sodišče razsodilo, da je predlog za referendum o razporoki ustaven in da se mora referendum vršiti na kako nedeljo med 15. majem in 15. junijem. Zaradi tega boli glava številne italijanske politike, saj stojijo pred izbiro, ali referendum ali nove parlamentarne volitve. Ne enega ne drugega si ne želijo, vendar vse kaže, da ne bo druge izbire. Še bolj paradokso je to, da kar koli bodo izbrali, bo v prid misovcem. Tem bi namreč prišle prav predčasne volitve, ker so še polni veselja zaradi uspehov, ki so jih lani dosegli na Siciliji, saj upajo, da se bo to ponovilo v celi državi. Veselijo se pa tudi referenduma, ker so edina stranika, ki bo od njega utegnili imeti politični dobiček. Tako se je celotni antifašistični blok v Italiji znašel v slepi ulici zaradi zakona o razporoki in referendumu. Kakršna koli bo njih odločitev, bo voda na mlin novim fašistom.

Teoretično ostaja še tretja možnost in sicer ta, da bi Colombo sestavil novo vlado in postavil kot prvi ukrep izglasovanje novega zakona o razporoki, ki bi ga moral parlament takoj izglasovati. V tem primeru bi referendum odložili. Toda vsi, ki poznajo pota italijanskega parlamentarnega življenja vedo, da je praktično nemogoče priti do novega zakona v tako kratkem času. Zato ostajata le dve možnosti: bo to pomlad referendum ali nove parlamentarne volitve.

Pri tem je čudno to, da se referendum oziroma ljudskega glasovanja o zakonu za razporoko najbolj bojijo tiste stranke, ki trdijo o sebi, da so ljudske stranke in da so za »ljudsko demokracijo«. Referendum ali ljudsko glasovanje je pa najboljša oblika pristne ljudske demokracije, saj ima na takem glasovanju vsak volivec direktno možnost, da glasuje za neki predlog ali proti njemu. Pri takem glasovanju niso več samo izvoljeni zastopniki, poslanci in senatorji, ki glasujejo za zakon, temveč ljudstvo v najširšem pomenu besede. In vendar se referendum najbolj bojijo komunisti in socialisti, ki bi morali zaradi svoje »demokracije« biti najbolj za to obliko ljudskega glasovanja. Zakaj se te stranke najbolj ljudskega glasovanja, ki se ga ni ustrašil De Gaulle?

Mislím, da zaradi tega, ker niso za ljudsko demokracijo, za zmago ljudske volje. Njim so to samo lepe besede za vabo ljudskih množic. V resnici pa vemo, da je pri komunističnih partijah po vsem svetu volja voditeljev, to je centralnega komiteja, ki mora zmagati. Tako je učil in dolečil Lenin in tako mora ostati. Volja KPI je pa proti referendumu, ker meni, da je njegov izid negotov. Poraz pri referendumu bi namreč pomenil za partijo in socialiste najhujšo klopoto do sedaj, za misovce pa največjo zmago. Takega tveganja pa ne socialisti ne komunisti nočejo sprejeti.

Ko se je Loris Fortuna v parlamentu boril za razporoko, najbrž ni pomislil, da se bo boginja Fortuna (Sreča) z njegovim zakonom tako poigrala.

(r+r)

Zasedanje tržaškega škofijskega pastoralnega sveta

V nedeljo 30. januarja je v »Domu blagov« zasedal tržaški škofijski pastoralni svet pod vodstvom nadškofa msgr. Santina. Dopoldne je dr. Nerio Tomizza podal poročilo o letni blagoslovitvi hiš oziroma družin v župniji. Člani sveta so se nato razdelili v tri skupine in razpravljali o

omenjenem vprašanju. Popoldne pa je prof. Maria Parovel razvila svoje predavanje o apostolatu laikov. Tudi po slednjem predavanju so člani sveta razpravljali v ločenih skupinah.

Razveljavitev obsodbe II. tržaškega procesa

Ni še dolgo tega, kar smo primorski Slovenci praznovali 30-letnico tako imenovanega drugega tržaškega procesa, ki ga je fašistično Posebno sodišče »za zaščito države« uprizorilo v Trstu proti slovenski in hrvaški manjšini v bivši Julijski krajini decembra leta 1941. Sodba je bila kruta in neizprosna: pet slovenskih fantov obsojenih na smrt in ustreljenih na Opčinah, štiri na dosmrtno ječo, ostalih 50 obtožencev pa je bilo obsojenih na 30 let oz. od 24 do 6 let ječe.

Po propadu fašizma je bil dne 27. julija 1944 izdan namestniški dekret, ki je predvideval uradno razveljavljenje sodb bivšega Posebnega sodišča. Toda glede omenjenega političnega procesa proti Slovencem se skozi 30 let nobena redna sodna oblast ni upala aplicirati tega namestniškega dekreta. Nasprotno: nekaj let po koncu vojne je prišel iz Rima ukaz, naj se povzame in zaključi proces proti še ostalim 11 obtožencem, ki jih leta 1941 policija ni mogla izslediti. Javno tožilstvo v Trstu (v času angloameriške uprave!) je tedaj proti enajstim uporabilo amnestijo in vrnilo spise v Rim Vrhovnemu vojaškemu sodišču, ki je prevzelo v svojo pristojnost vse kazenske zadeve fašističnega Posebnega sodišča.

Končno je Vrhovno kasacijsko sodišče v Rimu na pobudo generalne vojaške prokure dne 14. decembra 1971 (ravno ob 30-letnici razglasitve sodb) razveljavilo sodb fašističnega tribunala od 14. decembra 1941 in jo proglasilo za pravno neobstoječo.

S tem je italijanska državna justica moralno priznala, da je bil tudi drugi tržaški proces politične narave in zato pravno neopravičljiv. Kako težka je bila pot tega priznanja, nam dovolj zgornjo pričo okoliščina, da je moralo preteči 30 let. Pravilno ugotavlja eden izmed preživelih obsojencev — dr. Frane Tončič —, da ta zapozneli ukrep ne bo mogel obuditi k življenju in ustreljenih mučnikov in tistih obsojencev, ki so umrli po ječah in za posledicami prestanega trpljenja; samo preživelim bo vsaj v delno zadoščenje — čeravno po 30 letih.

Iz Beneške Slovenije

Protestna manifestacija beneških Slovencev

Preteklo nedeljo je bila v Cedadu protestna manifestacija, ki so se je udeležili predstavniki odbora Nadiških dolin, kulturnega društva »Rečane«, verskega lista »Dome« ter prosvetnega društva »Ivan Trinko«.

Protestnega nastopa se je udeležilo veliko mladih, ki so na ta način protestirali proti gospodarski zaostalosti Slovenske Benečije in proti ukinitvi edine tovarne v teh krajih. Na manifestaciji sta med drugimi govorila tudi predstavnik društva »Rečane« in predsednik društva »Ivan Trinko«.

V zvezi z nastalim položajem je deželni svetovalec dr. Štoka vložil interpelacijo na deželni odbor in zahteval, da se reši pekoči problem. Do sedaj deželni odbor še ni odgovoril našemu deželnemu svetovalecu.

„Mrtvi ne plačujejo davkov“ na štandreškem odru

Dramska skupina prosvetnega društva »Štandrež« je za letošnje zimsko sezono naštudirala v režiji Aleksija Pregarca farso italijanskega avtorja Nicole Manzarija »Mrtvi ne plačujejo davkov«. Igravce poznamo že iz več uspešnih nastopov v zadnjih letih. Vsakokrat smo lahko opazili, kako skupina od nastopa do nastopa napreduje. Tudi tokratna predstava je to potrdila. K temu je pripomogla tudi igra sama. Moderno razgibano delo že samo po sebi osvoji igravce, posebno amaterje, ki se z večjo vnemo in skrbnostjo vživijo v vloge in s tem nudijo tudi publiki večji užitek. Tematika Manzarijeve farse je preprosta: pripoveduje o nepomembnem uradniku, ki je tašči neprijeten in bi se ga rada znebila; da bi sami imeli dobiček, so ga v njegovi rojstni vasi proglasili za mrtvega. Ob taki situaciji se zapletljaji vrste za zapletljaji, igra zaživi, komičnost se stopnjuje, nakar sledi počasen razplet z logičnim srečnim zaključkom.

Štandreški igralci so zelo doživeto podali svoje vloge; poznala se jim je dobra naštudiranost, tako v kretnjah kot v podajanju. Predstava, ki je trajala nad dve uri, je ohranila ves čas lahkoto in lepo tekla. Lahko upravičeno trdimo, da tako ubrane, ritmično uglasene in interpretacijsko prepričljive igre Štandrežci še niso pokazali. Glavno vlogo — uradnika Marka Vecchietija — je odigral Božidar Tabaj in jo podal izredno prepričljivo z veliko naravnostjo. S svojo igro je pokazal zelo dobre igravske sposobnosti. Dogodivščine Vecchietija so spremljali in dopolnjevali še njegova žena Amalija (Majda Zavadlav), njegova nepriljubljena tašča Gertruda (Katja Brajnik), ljubka hotelirjeva hči Marjela (Silvana Culot), vratar Rafael (Herman Brajnik), posrečeni gostilničar Nikola (Jordan Mučič), župan iz Braja (Damijan Paulin), občinski tajnik Giuffredi (Valter Reščič), župan iz Sv. Martina (Marko Brajnik), prekajevalec Gigi (Robert Culot) in hišni gospodar (Milan Brešan). Vsi so pripomogli k lepemu uspehu te predstave. Igro so trikrat uprizorili v župnijskem domu v Štandrežu vedno ob številni udeležbi občinstva, ki je uprizoritev sprejelo z velikim navdušenjem.

Scena, čeprav preprosta, je bila funkcionalno izdelana, prav tako je bila tudi primerna glasbeno spremljava. Nedvomno nosi največ zaslug za uspeh režiser Aleksij Pregarc. Štandreška skupina je potrdila, da lahko z dobro voljo in s sposobnim vodstvom tudi amaterske skupine ustvarijo nekaj lepega in nudijo nekaj kvalitetnega našim ljudem.

—ut

Podgora

Na potu v Gorico, kjer je v nedeljo 30. januarja sodelovala na prireditvi katoliškega tiska, se je igralska družina katoliškega prosvetnega društva »Hrast« iz Dobrodobera ustavila v Podgori in v farni dvorani predvajala igro z misijonsko vsebino. Prireditelj je bila v soboto 29. januarja ob 20.30. Občinstvo je napolnilo dvorano in z odobravanjem nagradilo mlade igralce in plesalke. Želimo si še več takih gostovanj, čeprav je naš oder bolj majhen, pa tudi sami vedno kaj pripravimo za našo domačo uporabo. Tako že sedaj vabimo na pustno prireditve, o kateri bomo še pravočasno poročali. Igralcem iz Dobrodobera se iskreno zahvaljujemo za njihov trud in jim želimo še obilo uspehov.

J. JK.

(18)

V KRALJESTVU SV. ŠTEFANA

»Kakor povsod po svetu, tudi pri nas doživljamo neprestan dotok ljudi z dežele. Mladi zapuščajo kmečko grudo in se preseljujejo v mesta. Tako imamo tu v Monoštru že cele ulice Slovencev z dežele. Pohvaliti jih pa moram, da se takoj po prihodu prijavi v župnijskem uradu in dajo izjavo, da hočejo imeti za svoje otroke v šoli pouk iz verouka.«

Na Madžarskem je namreč pouk verouka v ljudskih šolah dovoljen za vse tiste otroke, ki jih starši ob vpisu prijavi za verouk. In sem si mislil: »Partijski vijak je v tej deželi močnejši kot v Jugoslaviji, pa imajo verouk v šoli, v Jugoslaviji pa ne.« Res čudno so stopnje verske svobode v raznih vzhodnoevropskih socialističnih državah!

Občni zbor Društva neposrednih obdelovalcev zemlje iz Štandreža

V začetku vsakega leta pregleda Kmečko društvo svoje delovanje, ko se zbere na občnem zboru. Letošnji se je vršil v soboto 22. januarja in udeležilo se ga je veliko število članov.

Predsednik Vladimir Zavadlav je odprl občni zbor in pozdravil prisotne. Sledilo je daljše predsedniško poročilo, iz katerega je razvidno, da je bilo društveno delovanje živahno in da je odbor posredoval članom razne ugodnosti pri nakupu sredstev, ki služijo pri umnem obdelovanju zemlje. Predsedniško poročilo tudi v podrobnostih analizira problem odkupa štandreške zemlje za objekte, ki jih namerava občina zgraditi na obmejnem pasu pri vrtojbenem prehodu in v industrijski coni. Člani društva so imeli s tem v zvezi več sestankov z zastopniki Slovenske liste in se z njimi dogovarjali glede odkupa zemljišč.

Na občnem zboru je bilo poudarjeno, da morajo biti vsi, ki imajo zemljišča na prizadetem področju, složni v zahtevi pravičnih in primernih cen. V predsedniškem poročilu je tudi govora o škodi, ki jo povzročajo lovi, za kar je predsednik stopil do pristojnih oblasti, ki so mu obljubile, da bodo storile vse, da se taka škoda ne bo več povzročala štandreškim kmetovalcem.

Tajnik Emil Cingerli je v svojem poročilu povedal, da je od zadnjega občnega zbora imel odbor 14 rednih sej, članov pa je bilo v tem letu 63. Kmečko društvo je pripravilo skupno s prosvetnimi društvi »Štandrež« in »O. Zupančič« tradicionalni praznik špargljev, ki je potekal v splošnem zadovoljstvu.

O gospodarskem in blagajniškem stanju je poročal Dušan Brajnik. Sledile so volitve, ki so v celoti potrdile prejšnji odbor.

Z GORIŠKEGA

Sovodnje

Zgradba za sežiganje smeti (vpepelnik), ki jo je dala postaviti goriška občina na cesti Štandrež-Sovodnje, slabo deluje. Iz dimnika, ki je visok 22 m, prihajajo neprestano saje, ki mažejo hiše, perilo na sušilnih vrveh, povrtnino in še marsikaj drugega. Če piha veter, tudi oči ljudi niso varne pred sajami.

Marsikdo se ob tem sprašuje, zakaj ni občina Sovodnje svoj čas protestirala pri goriški občini zaradi graditve vpepelnika v bližini sovodenjskih hiš. Če bi bila goriška občina vpepelnik namesto na sedanjem kraju postavila v bližini starega smetišča, bi bila stvar urejena.

A ker je po toči zvoniti prepozno, prosimo ga župana Češčuta, naj intervenira na pristojnem mestu, da bo vpepelnik bolj v redu deloval kot do sedaj in ne bo stresal svojih saj po naših hišah in vrtovih. Svoj čas je podjetje, ki je to delo prevzelo, dalo goriškemu županu zagotovilo, da bo vpepelnik v redu deloval. Če ne deluje, je treba podjetje pozvati, da stori vse potrebno za odpravo sedanjih nevednosti.

S postavitvijo vpepelnika ob pokrajinski cesti tik ob novih hišah v Sovodnjah je pa goriški tehnični urad znova izprijal, da se v Gorici marsikaj ne premisli dovolj.

Rupa-Peč

Preteklo soboto 29. januarja so se zbrali na skupni večerji v gostilni Devetak na Vrhu člani našega pevskega zbora. Pris-

Ko župnika Klonfarja vprašam, katero slovensko vas v Porabju bi se splačalo obiskati, mi svetuje vas Stefanovci. Župnija je čisto slovenska in tudi slovenskega župnika ima.

»Čez dve uri odpelje avtobus v Stefanovce,« mi reče župnik Klonfar. »Pospremil vas bom na avtobusno postajo.«

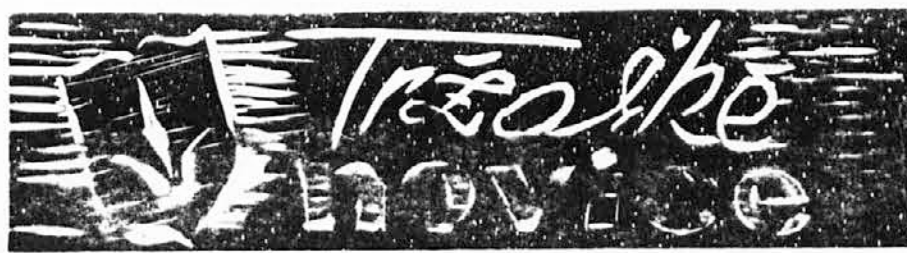
Rečeno, storjeno. Ko čakam na avtobus, se župniku približa mož, star okrog trideset let.

»Kaj pa ti Orehovec tukaj?« ga župnik nagovori.

Mož odvrne v lepi prekmurščini: »Obiskal sem ženo, ki mi je tukaj v mestni porodnišnici rodila tretjega otroka. Sedaj pa se vračam domov.«

»Ravno prav,« nadaljuje župnik. »Tale gospod, naš rojak, v Lendavi onstran me je rojen, bi rad pozdravil »plebanoša« v Stefanovcih. Rad, delaj mu družbo in pokaži mu župnišče.«

»Prav rad,« Orehovec pristane na župnikovo prošnjo. Medtem je pripeljal avtobus. Zahvalil sem se župniku Klonfarju za izkazano gostoljubje in se pristrčno poslovil od njega.

Marijin dom v ul. Risorta 3

V petek 28. januarja nam je predaval g. kanonik Rafko Lečnik iz Ljubljane o temi »Pravičnost v svetu«. O tem vprašanju se danes veliko govori in piše. O njem je razpravljala tudi škofovska sinoda lanskega oktobra v Rimu. Tam je o tem govorilo 119 škofov iz vseh delov sveta in trije laiki. Po sinodi so izdali posebno izjavo o pravičnosti v svetu. S tem pa Cerkev nikakor ni hotela dati kakšnega čarobnega zdravila za vsa zapletena vprašanja sedanjega družbenega življenja. Goto-vo pa je to zelo dragocen prispevek, veliko bogastvo, iz katerega je mogoče črpati zanesljive smernice za delo za skupni blagor človeštva.

Predavatelj je na nazoren in globok način pokazal na razvoj ter napredek v gospodarstvu, tehniki, znanosti, kulturi. Ta napredek pa dostikrat ni v službi človeka, marveč mora človek služiti raznim malikom. Nastaja potrošniška družba, v kateri ima človek vedno več potreb. Da jim more zadostiti, mora vedno več zaslužiti. Ni vedno lahko gledati jasno in prav presojeti. Pridobiti si je treba zrelosti in samostojnosti v presojanju vsega, kar človek bere, sliši, sprejema. Šele potem bo postal sposoben, da dela za resnično pravičnost v vseh njenih zahtevah in za vse ljudi. Ljudje se morajo najprej oprostiti raznih sistemov, v katere so se vklebili, enostranskih gledanj, da bodo znali gledati jedro, resnični položaj, ga pravilno presojeti in potem delati za odpravo kri-

ten je bil tudi naš dolgoletni pevovodja Zdravko Klanjšček ter razni prijatelji zbora, med njimi tisti, ki so pomagali pri lanskem prazniku sv. Marka v Rupih. Večer je potekel v veseli družabnosti in vedno lepi slovenski pesmi.

Menimo, da so take vrste srečanja za bodoče prosvetno delo zelo važna. Zbor bo treba okrepiti z novimi silami in vključiti tiste, ki še stojijo ob strani. Prijazno vabilo in topla beseda bosta lahko odstranila marsikateri pomislek. Treba pa bo že kar takoj misliti tudi na organizacijo letošnjega praznovanja sv. Marka v aprilu. Zeleni bi, da bo še bolje uspelo kot lani in nas še bolj preželo v ljubezni do slovenske besede.

Dol

Nenadoma je v soboto 29. januarja zbolela marljiva komaj 52-letna gospodinja Nada Frandolič iz Dola od Mikolov in že v ponedeljek je nepričakovano hitro izdihnila v goriški bolnišnici. Veliko jih je bilo, ki so prihiteli k njenemu pogrebu na svečnico popoldne.

Težka izguba je to za celo družino pa tudi za vso verno skupnost v Dolu. Pokojna Nada je namreč že takoj po razmejitvi, tam od daljne jeseni leta 1947 vedno in vneto sodelovala in pomagala pri začasni kapeli Matere božje v Dolu. Pozrtvovno je skrbela za Marijin oltar in ga krasila. Naj ji sveta Devica pri dobrem Bogu izprosi obilno plačilo za vse žrtve in pomoč, ki jo je stalno nudila pri bogoslužju in vsem dušnim pastirjem. Kot globoko zavedna slovenska žena in mati je zvesto naročala, čitala in širila naš katoliški tisk. Iskreno sožalje vsej družini in sorodnikom.

»Ko se boste vračali skozi Monošter, ne pozabite, kje stanujem,« mi je še rekel za slovo.

V STEFANOVCIH

Stefanovci so hribovita vas, ki ima najlepšo lego v vsem Porabju. Od Monoštra je oddaljena 7 km. Zaradi slikovite lege je kaj prikladna za letovišče. Vedno več je vikend hišic, kamor prihajajo gostje iz raznih krajev Madžarske.

Domače hiše stoje ob levem bregu Stefanovskega potoka. Ustavimo se sredi vasi. Orehovec me seveda povabi najprej na svoj dom. Če bi tega ne storil, bi sploh ne bil panonski Slovenec. Pozdravim domačega otroka po slovensko. Sprva sta začudena, da ju je tujec po slovensko pozdravil, potem pa se hitro privadita. Vsa vesela mi prineseta šolske knjige, med njimi tudi slovensko čitanko. Slovenščina je namreč v šoli obvezen predmet.

Potem me Orehovec pospremi k župniku (v Prekmurju in Porabju mu rečejo plebanoš). Z zanimanjem prebiram napise, ki so na javnih zgradbah vsi dvojezični: Osnovna šola, Knjižnica, Prosvetni

klub, Otroški vrtec, Gostilna.

Pa sem si mislil: Sem bi se morali priti učiti naši gostilničarji pa trgovci iz Gorice in okolice, ki še danes nimajo toliko poguma ali pa interesa, da bi postavili dvojezične napise.

Po stisku roke in pristrčnem pozdravu z župnikom Ludvikom Markovičem je takoj stekel živahen pogovor. V lepi slovenščini je gospod »plebanoš« začel pripovedovati: »Župnija je slovenska. Njen zaščitnik je sv. Stefan, cistercijski opat. V Stefanovsko župnijo spadajo naslednje vasi: Slovenska ves, Sakalovci, Otkovci, Andovci in Verice (gl. objavljeni zemljevid slovenskega Porabja v št. 4 - 1972). Leta 1943 je štela župnija 2.677 vernikov, leta 1954 še 2.400, leta 1960 že manj: 2.169, sedaj pa samo 1.900. Verniki se selijo v mesta. Soboteljski škof, kamor spadamo, želi, da mašujem tudi v dveh podružnicah, v podružnici sv. Florijana v Slovenski vasi in v podružnici obiskanka Device Marije v Sakalovcih. Zaradi boleznij in starosti ne morem opravljati božje službe na treh mestih, zato hodi tja maševat madžarski duhovnik. Namesto latinščine uporablja

Uspešno delovanje Združenja staršev pri Sv. Ivanu

Združenje staršev otrok osnovne šole in otroškega vrta pri Sv. Ivanu v Trstu je z uspehom zaključilo leto. Združenje je poleg drugega delovanja organiziralo tudi tečaj za starše pod okriljem prosvetnega ministrstva. Tečaj je obsegal petnajst večerov, na katerih so priznani slovenski pedagogi, profesorji in zdravniki predavali o aktualnih problemih v otroški vzgoji.

To je bila prva takšna pobuda, ki jo je izpeljalo kako združenje staršev. Ugotoviti moramo, da je naletela na zelo ugoden odmev med prizadetimi starši, ki so v lepem številu sledili predavanjem. Pa tudi vsem predavateljem, ki so se ljubeznivo odzvali vabilu, gre zahvala poslušavcem.

Združenje namerava v novem letu nadaljevati s svojim pestrim delovanjem. Predvsem pa bo skušalo čim boljše proslaviti poimenovanje svetoivanske osnovne šole po pesniku Otonu Zupančiču, za kip katerega že zbira prostovoljne prispevke.

Pevski zbor v Barkovljah

Zadnji dve leti se je barkovljanski zbor razširil in dobil več novih članov. Zvečine so to mladi ljudje, ki jim je pri srcu usoda domačega zbora. Ob vsakem večjem prazniku nastopa zbor v cerkvi in se trudi, da bi svojo nalogo kar najlepše izpeljal. Včasih seveda kaj izpoddeti, toda upoštevati moramo, da pevci nimajo stalnih vaj in kar je še bolj neugodno, stalnega dirigenta. Odkar je priletni dirigent g. Maddalena zbolel, je priskočil na pomoč mladi dirigent Janko Ban.

Poleg domačih nastopov se je letos zbor udeležil raznih pevskih revij. Nekateri člani so sodelovali na koncertu božičnih pesmi in nastopili skupaj z zborom od Sv. Antona Novega na Cecilijanki v Gorici in v Kulturnem domu v Trstu. Posebna pohvala gre prizadevnemu dirigentu Janku Banu, ki se trudi, da bi zbor čim bolj glasbeno napredoval.

Mislimo, da je vsakomur jasna vloga, ki jo ima cerkveni pevski zbor pri bogoslužju. Pri tem pa pozabljamo na težave, s katerimi se morajo pevci spoprijeti, da lahko nastopajo ob večjih liturgičnih praznikih. Za vsako slovesno peto sv. mašo je potrebnih več temeljnih vaj, ki se jih raši pevci res redno udeležujejo, za kar se jim moramo posebej zahvaliti. Obenem se pa toplo obračamo na Barkovljane z željo in prošnjo, da bi tudi sami v čim večjem številu pristopili in pomagali pri cerkvenem petju.

klub, Otroški vrtec, Gostilna.

Pa sem si mislil: Sem bi se morali priti učiti naši gostilničarji pa trgovci iz Gorice in okolice, ki še danes nimajo toliko poguma ali pa interesa, da bi postavili dvojezične napise.

Po stisku roke in pristrčnem pozdravu z župnikom Ludvikom Markovičem je takoj stekel živahen pogovor. V lepi slovenščini je gospod »plebanoš« začel pripovedovati: »Župnija je slovenska. Njen zaščitnik je sv. Stefan, cistercijski opat. V Stefanovsko župnijo spadajo naslednje vasi: Slovenska ves, Sakalovci, Otkovci, Andovci in Verice (gl. objavljeni zemljevid slovenskega Porabja v št. 4 - 1972). Leta 1943 je štela župnija 2.677 vernikov, leta 1954 še 2.400, leta 1960 že manj: 2.169, sedaj pa samo 1.900. Verniki se selijo v mesta. Soboteljski škof, kamor spadamo, želi, da mašujem tudi v dveh podružnicah, v podružnici sv. Florijana v Slovenski vasi in v podružnici obiskanka Device Marije v Sakalovcih. Zaradi boleznij in starosti ne morem opravljati božje službe na treh mestih, zato hodi tja maševat madžarski duhovnik. Namesto latinščine uporablja

sedaj madžarski jezik. Pritožil sem se škofu. Osebo sem odnesel pismo, ga položil na mizo pred škofa in dejal: »To je pismo na pritožbo užaloščenega župnika!« No, pa zaenkrat dovolj o tem. Gotovo boste ostali pri meni čez noč, pa se bova še druge stvari pogovorila!«

Rad sem sprejel prijazno vabilo. Pri večerji je tekel pogovor naprej. Pred mano se je razgrnila vsa boleča zgodovina tega najbolj zapuščenega dela slovenskega narodnega debla.

»Kaj mislite, gospod plebanoš, kako bo s porabskimi Slovenci v bodoče?« sem zakrbljeno vprašal.

»Bojim se,« je bil plebanoš Markovič zelo odkrit, »kaj bo takrat, ko bova gornjeniški gospod in jaz umrli. Naj ne da Bog, da bi z nama izumrli tudi slovenska beseda, najprej v cerkvi, potem pa doma.«

Nato je za hip premolknil, obraz mu je postal otožen, pogled se mu je nekam zazrl. Potem pa je prišla čez njegove ustnice tožba razočaranega srca, ki je bila istočasno obtožba zoper tiste, ki bi se morali zanimati za zamejske Slovence, a tega ne storiijo. (se nadaljuje)

SLOVENSKA PROSVETA

in

SLOVENSKA PROSV. ZVEZA

prirejata ob slovenskem kult. prazniku

PREŠERNOVO PROSLAVO

Slavnostna govornika: dr. Zorko Harej in Klavdij Palčič. Sodelujejo:

— Člani Radijskega odra s koncertno izvedbo Mihaela Jerasa »Velika noč 1833«

— Člani Slovenskega gledališča z recitacijami Sonetov nesreče dr. Franceta Prešerna ob glasbeni spremljavi pianista Erminija Ambrozeta

— Mešani zbor »J. Gallus« iz Trsta pod vodstvom prof. Ubalda Vrabca

Proslava bo v nedeljo 6. februarja ob 17. uri v Kulturnem domu v Trstu

Spored od 6. do 12. februarja 1972

Nedelja: 8.05 Slovenski motivi. 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Bach: Angleška suita. 11.15 T. Seliškar: »Jadra na robu sveta«. Dramatizirana zgodba. 11.35 Ringaraja za naše malčke. 11.50 Vesele harmonike. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 12.30 Naša gospa. 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... 14.45 J. Cocteau: »Pisalni stroj«. Igra. 18.00 Miniaturni koncert. 18.45 Canzonissima 1971. 19.30 Bednarik: »Pratika«. 20.30 Sedem dni v svetu. 21.00 Naši kraji in ljudje v slovenski umetnosti. 22.10 Sodobna glasba.

Ponedeljek: 11.40 Radio za šole. 12.10 Pomenek s poslušavkami. 17.20 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Radio za šole (ponovitev). 18.50 Slavni orkestri. 19.10 Odvetnik za vsakogar. 19.45 Zbor »S. Maria Maggiores«. 20.35 Pesmi brez zatona. 21.00 Kulturni odmevi.

Torek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 Bednarik: »Pratika«. 17.20 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Vezilo F. Prešernu. 19.10 »Ivan Pregelj«, pripravil V. Beličič. 19.20 Otroci pojó. 19.30 Nekoč je bilo... 19.45 Pesmi in plesi iz Quebeca. 20.35 Viozzo: »Poganski kamen«, opera.

Sreda: 11.40 Radio za šole. 17.20 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Radio za šole (ponovitev). 19.10 Higiiena in zdravje. 19.30 Spiazza: Kristusov nauk v sodobnem svetu. 19.45 Moški zbor »M. Filej« iz Gorice. 20.35 Simfonični koncert.

Četrtek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 Prosvetno društvo V. Vodnik iz Doline. 17.00 Tržaški mandolinski ansambel. 17.20 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Ljudska glasbila. 19.10 Zgodovina italijanskih strank. 19.30 Pisani balončki, rad. tednik za najmlajše. 20.35 F. Gafner: »Evgenij ali Vrnitev«, rad. drama.

Petek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 Pomenek s poslušavkami. 17.20 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Sodobni slov. skladatelji. 19.10 Slovenski narečni dokumenti (16) »Katekizem za odrasle iz Sv. Lenarta«. 19.40 Moški vokalni kvartet »Zvonček«. 20.35 Gospodarstvo in delo. 20.50 Koncert operne glasbe. 21.30 Glasba v polmraku. 21.50 Folklorne plesi.

Sobota: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 A. Kumelj: Svet leta 2000. 14.45 Glasba iz vsega sveta. 15.55 Avtoradio. 16.10 Album operet. 17.20 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Koncertisti naše dežele. 19.10 Družinski obzorik. 19.25 Protagonisti popevke. 19.40 Mladinski zbor iz Lesca na Gorenjskem. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 S. Verč: »Nekega ponedeljskega popoldne«. Rad. kriminalka.

Prireditve v korist katoliškega tiska

Tako v Gorici kot v Trstu so okusni lepaki — izdelek tiskarne Budin — ves teden pred nedeljo katoliškega tiska, ki je bila 30. januarja, opozarjali javnost na slovenski katoliški tisk, ki ga imamo ne voljo in ki naj bi ga podpirali, brali in širili.

V korist katoliškega tiska pa je bila v Katoliškem domu tudi posebna prireditev, združena s srečolovom.

Na odru so nastopili igralci in igralke dramske skupine katol. kulturnega društva »Hrast« iz Doberdoba s trodejanjo »Priče«. Brez dvoma je bila ta igra zelo primerna za tak dan kot je nedelja katoliškega tiska. Zgodba je vzeta iz resnične življenja, smisel igre pa je gledalce opozoriti, da moramo biti v svetu priče za Kristusa. Dekle na odru ga izpričuje na ta način, da zavre zakon s pogonom, trpi hišni zapor, doživi osebni očetov napad in mu na koncu odpusti, s čimer ga pridobi za svojo vero. Priče za Kristusa moramo biti tudi mi, vsak v svojem okolju. Eno takih pričevanj mora biti ljubezen do slovenskega katoliškega tiska, zvestoba slovenskemu katoliškemu tedniku in volja, ta tisk stalno in velikodušno podpirati.

To voljo so navzoči tudi konkretno izpričali, saj so kupili vse srečke na dobitkih zelo bogatega srečolova. Tudi udeležba je bila lepa, čeprav je bila v Standeržu istočasno v župnijski dvorani druga prireditev. Se ne bi dalo drugič taki sočasnosti izogniti?

Gledalci v Katoliškem domu so bili tudi zelo zadovoljni s predvajano igro. Zlasti konec igre jih je ganil. Igralci, ki so že četrtič s to igro nastopili, so poželi navdušen aplavz. Naj bi jim služil kot spodbuda za nove nastope in za nadaljnje spopolnjevanje v gledališki umetnosti.

nizirala v krožek in nabirala člane ter tako postala živ organizem, sicer je nevarno, da bo le pasivna »prenosna postaja«.

M.R.

Občni zbor SKPD »F. B. Sedej«

V župnijskem domu v Steverjanu je bil konec lanskega leta deveti občni zbor SKPD »F. B. Sedej«, ki ga je sklical dotedanji predsednik Edvard Hlede. Občnega zbora se je udeležilo lepo število članov, zlasti mladih. Prisotni so bili tudi steverjanski župan Stanislav Klanjšček, odbornik Ciril Terpin, bivši župan Hermenegild Podveršič in podpredsednik ZSKP iz Gorice dr. Damijan Paulin.

Iz poročil predsednika, tajnika in kulturnega referenta je bilo razvidno, koliko dela je v zadnji poslovni dobi opravilo steverjansko prosvetno društvo, v katerem se udeležuje v glavnem mladina, žal velikokrat ob vse preveliki brezbriznosti starejših.

Sledila so še poročila raznih odborov. Glasbeni ansambel »Lojze Hlede« je s svojo vztrajnostjo dosegel lepe uspehe; na športnem polju je bilo tudi nekaj storjenega in tudi dramska skupina je opravila zadovoljivo svoje poslanstvo (našurala je Bevkovo igro »Materin greh«). Pač pa bi se morali zamisliti zaradi položaja v zboru, kakor je dejal dirigent H. Srebrnič, saj gotovo ni prav, da ga po lepi dvajsetletni tradiciji tako zanemarjamo. Govora je bilo tudi o »Steverskem vestniku«, ki stopa v svoje četrto leto rednega življenja. Ljudje so s tem, sicer skromnim biltenom, kar zadovoljni. Prav je, da bi se povečalo število sodelujočih. Tako bi list postal bolj pester in zanimiv. Sledila je debata, v katero so posegli Ciril Terpin, ki je omenil nekaj negativnih nastopov odgovornih Steverjancev do delovanja katoliških prosvetarjev, Simon Komjanc, Roman Vogrič in domači župnik. Slednja sta se dotaknila zlasti nekaterih ideološko-načelnih vprašanj.

Pri volitvah novega odbora so bile predložene tri liste. Novi odbor se je na prvi seji sestavil takole: predsednik dr. Helena Knez, podpredsednik Boris Hladnik, tajnik Edi Hlede, blagajnik Ida Komjanc, kulturni referent Ivan Maraz, gospodar Alojz Maraz, zapisnikar Zvonko Simčič, odborniki Dušan Skorjanc, Simon Komjanc, Marjanka Srebrnič, Silvan Dornik, Anka Černic, Mirko Humar in Marijan Terpin.

Prepričani smo, da bo novi odbor pod vodstvom poštovne predsednice dr. Helene Knez uspešno razvijal kulturno delovanje ter zanimanje zanj še bolj širil med našo mladino. V programu je organizacija II. zamejskega festivala, naštudiranje nove igre, kulturni večeri, poživitev pevskega zbora ter kulturna akademija ob otvoritvi dokončne župnijske dvorane, ki bo to nedeljo 6. februarja, kar naj bi predstavljalo nov mejnik v prosvetnem življenju društva.

M.T.

Širite »Katoliški glas«

V Finžgarjevem domu na Opčinah bo v nedeljo 13. februarja ob 17. uri Prešernova proslava.

ZA KMETOVALCE

Ugodnosti za prizadete po lanskem suši

Nedavno je bilo Tržaško ozemlje priznano kot področje, katerega je lani v mesecih juliju in avgustu prizadela izredna suša. Na podlagi te določbe imajo posestva, ki so utrpela čez 20 % škode na pridelkih namenjenih za prodajo, možnost, da prosijo za petletno posojilo z 1 % obrestmi za nabavo obratnih sredstev (semena, gnojila, sadike, krma itd.); ta ugodnost velja za neposredne obdelovalce, najemnike, splovinarje, kolone, sodelavce in zadrage; za vse ostale veljajo 2 % obresti. Prošnje sprejema pokrajinsko kmetijsko nadzornišvo v Trstu, ul. Ghega 6 najkasneje do 27. februarja.

Deželna uprava je nadalje poskrbela, da bodo živinorejci na Tržaškem prejeli kot odškodnino za sušo močna krmila po znižani ceni in sicer s 60 % deželnega prispevka. Nabavo in razdelitev bo prevzela Zveza živinorejcev v Trstu, ki bo pravočasno obvestila prizadete glede nadaljnje ga postopka.

SKPD »F. B. SEDEJ« IZ STEVERJANA

vabi na

svečano akademijo

ob otvoritvi velike dvorane župnijskega doma v Steverjanu. Prireditve bo v nedeljo 6. februarja s pričetkom ob 16. uri.

Pastirček št. 5

Vedno točen je »Pastirček« spet prišel ob začetku februarja med nas. V tej peti številki najdemo najprej zelo vzgojen članek o apostolu gobavcev Raoulu Folle-reauju. Na svetovni dan gobavcev, ki so ga letos obhajali 30. januarja, so znova po vsem svetu zbirali sredstva, da bi tem nesrečnejšem preskrbeli denarna sredstva za bolnišnice in zdravila.

Pesmi sta prispevali učiteljici Ljubka Sorli (Dreček - smeček) in Zora Saksida (Tri lepe stvari). Pastirčkova pesem v notah je to pot »Neprevidnica«. Besedilo je napisal msgr. Srečko Gregorc, glasbo pa je prispeval dr. Zorko Harej.

Zgodbi »Zabela« in »Pasjeglavci« bosta mladim bralcem gotovo všeč, kakor tudi članek o »Blažetu in Nežici« v nedeljski šolici.

Pri opisovanju Primorske nas Vera pripelje na Goriški Kras. Ivo razloži, kaj vsebuje beseda »Jamboree« za skavte, Tiha srna iz Steverjana pa poroča o ureditvi skavtskega sedeža v tamkajšnjem župnijskem domu. Tisti, ki se zanimajo za zvezde, se bodo lahko seznanili o planetih Marsu, Jupitru in Saturnu. Športniki pa o zimskih olimpijskih igrah, ki se zdaj vrše v Sapporu na Japonskem. Poleg tega prinaša ta številka »Pastirčka« še druge zanimivosti. Tudi v pisanju pisem so se bralci »Pastirčka« kar dobro postavili.

—jk

Protest SDZ v Gorici zaradi procesa v Leobnu

Vodstvo Slovenske demokratske zveze v Gorici je poslalo avstrijskemu konzulu v Trst protestno brzojavko, v kateri izraža svoje ogorčenje zaradi neupravičenega in zlonamernega sodnega postopka proti Marijanu Šturmu v Leobnu, kar je v nasprotju s določili avstrijske državne pogodbe o manjšinskih pravicah koroških Slovencev.

Š P R T

Odbojka. Mladinci (juniores) Olympije so si s svojim drugim mestom v deželni fazi priborili pravico, da se udeležijo kvalifikacijskega turnirja za vstop v šestnajstinsko finala. Pomerili se bodo z ekipo CSI Friuli iz Vidma. Tekme se bodo vršile: v petek 4. ali v torek 8. februarja ter v soboto 12. februarja. Igrali bodo naslednji odbojkarji: Spacapan, Mačus, Tommasi, Uršič, Oman, Fattore, Cotič in Pavletič.

OBVESTILA

Pustna prireditve v Katoliškem domu v Gorici bo v nedeljo 13. februarja ob 16.30. Nastopila bo dramska skupina PD Štandrež z zelo duhovito komedijo »Mrtvi ne plačujejo davkov«, zelo primerno za veselo vzdušje pustne nedelje.

V domu »J. Ukmarija« v Skednju bo v nedeljo 6. februarja Prešernova proslava. Nastopi Tržaški oktet, ki ga vodi Ivo Sanci. Proslavo bo zaključil dokumentarni film o Skednju. Začetek ob 17. uri. Toplo vabljeni!

Slovenski kulturni klub in Mladinska skupina vabita na razgovor o Slovenski skupnosti, ki bo v petek 4. februarja ob 19. uri na sedežu SKK v ul. Donizetti 3, Trst. Govorili bodo izvoljeni predstavniki Slovenske skupnosti dr. Rafko Dolhar, dr. Drago Legiša in dr. Drago Stoka. Sledila bo javna razprava. Vabljeni vsi.

Prešernova proslava v organizaciji SPZ bo v nedeljo 6. februarja ob 16.30 v dvorani na Verdijevem korzu 13 v Gorici. Priložnostni govor bo imel prof. Milko Rener, sodelovali pa bodo združeni pevski zbori z Goriškega, člana Slovenskega gledališča iz Trsta, Mira Sardočeva in Stane Starešinič, godalni kvartet šole Glasbene Matice in kot gost pevski zbor »Lira« iz Kamnika.

Sv. maša za edinstvo bo v ponedeljek 7. februarja ob 18.30 v kapeli šolskih sester pri Sv. Ivanu v Trstu. Sledil bo ekumenski razgovor v Vzhodnem zavodu.

★

DAROVI

Za Zavod sv. Družine: N. N., Gorica, 20.000; N. N., Gorica, 50.000; Bensa, ul. Campi, namesto cvetja na grob pok. Karmele Bednarik 3.000; Marija Goljevšček 5.000; Peter Tomšič, Sovodnje, 3.000; N. D., Gorica, 5.000; Mira Brajnik, Gorica, 10.000 lir.

Za Alojzjivišče: Družina Uršič 10.000; N. D. 5.000 lir.

Namesto cvetja na grob salezijanskega duhovnika Jožeta Maliča s Peči daruje N. N. iz Rupe po 2.000 lir za Zavod sv. Družine in Alojzjivišče.

Irena Vetrh-Bertolini iz Gorice je darovala ob nedelji za katoliški tisk po 10.000 lir za slovenski katoliški tisk, za Katoliški dom in za Alojzjivišče.

Za Sentskopski dom v Trstu: družina Kocjančič namesto cvetja na grob Marjete Peterka 5.000; N. N. 10.000; N. N. 15.000 lir.

Za Marijanišče na Opčinah: Josip Sanci, Trst, 3.000; N. N., Trst, 3.000 lir.

Za Finžgarjev dom na Opčinah: Družina Malalan, ul. Pulsatille 4 v spomin pok. g. Vidmarja 5.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: S. L. 1.500; Sosič Viktorija 5.000; Starc Marko 500; Vremec Leopolda 2.000; Br. A. 1.500; Ulian Luigi v spomin bratranca Otona-Ninčeta 5.000; dr. H. Jogan ob krstu malega Rada Jagodič 5.000; Planinšek Justa in Skabar Armida 10.000; N. N. 30.000; Vremec Dario in Marija ob poroki 10.000; N. N. 5.000; Toroš Levina 2.000; v cerkvi 11.620 lir.

Za tiskovni sklad »Kat. glasa«: G. M. 1.500; M. Z. 5.000; družina Planiscig, Gorica, 1.000; ob obletnici smrti staršev sestre Stopar iz Trsta 10.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: Trgovski 70 lir, osmrtnice 100 lir, k temu dodati 8% davek za registrski urad.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

Presenečenje v GORICI!

Ob svojem petdesetletnem delovanju se je trdka

KONFEKCIJA

MONCARO

C. Verdi, 113-117

odločila za senzacionalno

IZREDNO RAZPRODAJO

ki pomeni popolno rušenje dosedanjih cen domačih in inozemskih predmetov najboljših znamk Lubian - Tescosa - Max Mara - Ruggeri - Vesti bene - Amica - Icab De Lux - Cagi - La Font - Zasmine - Frabert - Triumph - Ragno - Ines Viri - Belfe - Donal - Guido Ruggeri itd. itd.

PRESENETLJIVE CENE!

Samo sto primerov na tisoč od najbolj finih predmetov v razprodaji:

KONFEKCIJA ZA MOŠKE IN MLADENCE			KONFEKCIJA ZA ŽENE IN DEKLICE		
Poletne moške hlače gabardina terital	Lit.	790 kom.	Najfinije ženske hlače iz čiste volne	Lit.	890 kom.
Poletni moški jopiči »lav shantung«	» 890 »		Pletene ženske obleke iz čiste volne	» 890 »	
Dežni plašči za otroke gabardina makó	» 900 »		Tailleur za žene in deklince enob. in fant.	» 890 »	
Moške smučarske hlače iz elast. gab.	» 1.250 »		Zenski dož. plašči in suknje iz v. in svile	» 1.000 »	
Moške hladne hlače iz volne terital	» 1.500 »		Najfin. ženske smučarske elast. hlače	» 1.250 »	
Flanelaste moške in deške hlače iz č. v.	» 1.500 »		Poletne obleke za žene in deklince, mod.	» 1.250 »	
Moderne deške jope iz najčistejšie volne	» 1.900 »		Poletni ženski tailleur iz tkanine	» 1.500 »	
Sodobne moške hlače iz č. v. in mod. b.	» 2.500 »		Zelo moderen ženski tailleur iz č. volne	» 1.500 »	
Deški moderni površniki iz najč. volne	» 2.900 »		Zenske hlače iz pristne volne, jersey	» 1.900 »	
Skrbno izdelane moške jope iz čiste v.	» 2.900 »		Zenske volnene jope model »Amica«	» 1.900 »	
Moške hlače »Lubian« fantazija iz č. v.	» 2.900 »		Prilagojene ženske obleke iz čiste volne	» 1.900 »	
Hladne obleke »Lubian« za dečke iz č. v.	» 2.900 »		Moderne ženske hlače creps iz č. volne	» 2.900 »	
Smučarske prešite moške jope	» 3.500 »		Najfin. ženske obleke iz čiste v., jersey	» 2.900 »	
Moški dežni plašči iz najfin. gab. makó	» 3.500 »		Bleščeče ženske obleke za pop. in večer	» 2.900 »	
Najfinije moške jope iz čiste volne	» 3.900 »		Zenski tailleur vel. znamk iz č. v. volne	» 2.900 »	
Moške obleke »Lubian« iz prečesane v.	» 3.900 »		Zenski dežni plašči iz bombažaste gab.	» 2.900 »	
Najfiniji moški površniki iz čiste volne	» 3.900 »		Površniki za žene in deklince iz čiste v.	» 3.500 »	
Moške hladne obleke fantazija iz č. v.	» 4.900 »		Najfinije prešite ženske jope	» 3.900 »	
Moške jope zadnja novost iz najč. v.	» 5.900 »		Zenski tailleur novost »Ruggeri« iz č. v.	» 3.900 »	
Moški površniki slavn. znamk iz najč. v.	» 6.900 »		Jopiči in hlače velikih znamk	» 4.900 »	
Moške obleke »Lubian« iz prečes. č. v.	» 7.900 »		Obleka z jopičem »Max Mara« iz č. v.	» 4.900 »	
Moške obleke »Lubian« iz pristne v.	» 8.900 »		Jopiči in hlače tipa »Amica«	» 4.900 »	
Moške obleke slavn. ZENIT iz pristne v.	» 9.900 »		Najfiniji površniki za žene in deklince	» 5.900 »	
Moške obleke »Lubian« iz čiste p. volne	» 12.900 »		Moderne ženske površniki iz čiste volne	» 6.900 »	
Najfiniji moški površniki iz čiste volne	» 12.900 »		Zenski površniki vel. znamk in finih m.	» 9.900 »	

SRAJCE - PLETENE JOPICE - KRILA			PLATNENO BLAGO - ODEJE - PREPROGE		
Poletna ženska krila, enob. in fantazija	Lit.	500 kom.	Barvaste brisače	Lit.	150 kom.
Srajce za moške in dečke, popelin, ter.	» 500 »		Gobaste brisače v solidnih barvah	» 195 »	
Poletne ženske majice iz č. kotenine	» 690 »		Gobaste brisače z jamčnimi barvami	» 250 »	
Najfinije ženske majice, škotski suk.	» 750 »		Barvaste prevleke v solid. barvah, fant.	» 350 »	
Zelo modno moške majice, škotski suk.	» 850 »		Najfinije prevleke iz čiste kotenine	» 350 »	
Zenski jopiči iz čistega bombaža makó	» 950 »		Garnitura iz bombaža za kopalnico, s. b.	» 1.150 »	
Najfinije moške majice iz č. kotenine	» 950 »		Enoposteljne rjuhe iz čistega bombaža	» 1.150 »	
Najfinije moške srajce terital »dracon«	» 950 »		Zavesa diolen, višina 3 metre	» 1.200 m.	
Zenska krila iz čiste volne fantazija	» 990 »		Namizni prtji za 6 oseb v solidnih barvah	» 1.490 kom.	
Najfinije ženske majice iz čiste volne	» 990 »		Rjuhe za zakonsko posteljo iz č. koten.	» 1.890 »	
Kolesarske vol. jopice za m. in ženske	» 990 »		Garnitura za eno posteljo, fantazija	» 1.900 »	
Moški puloverji po modli iz čiste volne	» 990 »		Enoposteljne odoje škot. vzorca v bar.	» 1.900 »	
Najfinije večerne jopice moda lamé	» 990 »		Najfin. škotski »plaid« v novih barvah	» 1.950 »	
Damske barvaste sobne halje	» 990 »		Obšite enoposteljne odeje iz v., novost	» 2.100 »	
Zelo moderne kolesarske jopice iz č. v.	» 1.200 »		Najfinije vezene enoposteljne rjuhe	» 2.450 »	
Najfin. ženske majice iz pristne volne	» 1.250 »		Preproge parures za kopalnico iz v., 3 k.	» 2.500 vse	
Zelo moderni ženski jopiči iz čiste v.	» 1.250 »		Namizni okrogli prtji za šest oseb	» 2.800 kom.	
Fino izdelane moške srajce po modli	» 1.500 »		Preproge par. za sobo v enot. barvi, 3 k.	» 2.950 vse	
Zenska krila iz volnene gabard. jersey	» 1.900 »		Ovalne preproge par. v enot. barvi, 3 k.	» 3.900 »	
Zenski jopiči iz najčist. volne »Modino«	» 1.900 »		Cedeje za zakonsko posteljo z žamet. r.	» 3.900 kom.	
Moški puloverji iz prečesane č. volne	» 1.900 »		Odeje za zakonsko posteljo, najfinije	» 4.500 »	
Težki moški puloverji in najčist. volne	» 1.900 »		Garnitura rjuh za zak. posteljo v barvah	» 4.500 »	
Smučarski moški puloverji iz čiste volne	» 2.400 »		Garnitura rjuh za zak. posteljo, vezelih	» 4.900 »	
Smučarski moški puloverji iz pristne v.	» 2.900 »		Preproge par. za valon, orient. vzorec	» 4.900 vse	
Moški jopiči najfin. izdelave po modli	» 3.900 »		Preproge iz v. za salone, orient. vzorec	» 10.900 kom.	

in prvič mogočna zaloga nogavic, spodnjega perila, foulardov, rokavic, prepasnic za vse

PO NEVERJETNO NIZKIH CENAH!
Je to edinstvena priložnost za vse opremiti v celoti in na najboljši način

Konfekcija - Okusno oblačenje **MONCARO** Gorizia - Corso Verdi, 113-117
V Vašem interesu izkoristite priložnost